

10-GIỚI HUỠ BẢNG GIỚI PHÁP

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tăng chúng cứ nửa tháng tụng Ba-la-đề-mộc-xoa (giới), khi tụng đến bốn việc (Ba-la-di) thì nhóm sáu Tỳ-kheo im lặng, đến mười ba việc (Tăng tàn), thì họ nổi giận; khi tụng đến ba mươi việc (Ni-tát-kỳ), thì họ làm ồn; khi tụng đến chín mươi hai việc (Ba-dạ-đề), thì họ bèn đứng dậy, nói như sau: “Này các Trưởng lão, ai giữ được những giới ấy mà tụng làm chi? Họ có chư Thiên mới giữ được những giới ấy chăng? Chỉ làm cho các Tỳ-kheo sinh nghi ngờ hối hận mà thôi”. Lúc ấy người tụng Ba-la-đề-mộc-xoa đâm ra hổ thẹn.

Các Tỳ-kheo bèn đem sự việc ấy đến bạch với Thế Tôn. Phật liền bảo gọi nhóm sáu Tỳ-kheo đến. Khi họ đến rồi, Phật liền hỏi: “Các người có thật như vậy không”.

Họ đáp: “Có thật như vậy, bạch Thế Tôn”.

Phật liền khiển trách: “Đó là việc xấu. Như Lai vì muốn được lợi ích cho các đệ tử nên quy định cứ nửa tháng tụng Ba-la-đề-mộc-xoa. Vì sao các ông coi thường, trách cứ, ngăn cản việc tụng giới? Đó là hành vi phi pháp, phi luật, trái lời Phật dạy, không thể dùng việc ấy để nuôi lớn pháp thiện được”. Thế rồi Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo sống tại thành Xá-vệ phải tập hợp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu vào dịp nửa tháng tụng Ba-la-đề-mộc-xoa mà Tỳ-kheo nào tỏ ra khinh thường chê trách giới nói như sau: “Trưởng lão, cứ nửa tháng tụng các giới tạp nhạp nhỏ nhặt làm gì, khiến cho các Tỳ-kheo sinh nghi ngờ hối hận”, thì phạm Ba-dạ-đề”.

Giải Thích:

Nửa tháng: Hoặc mười bốn ngày, hoặc mười lăm ngày.

Ba-la-đề-mộc-xoa: Mười giới tánh vậy.

Tụng: Tăng hòa hợp cứ nửa tháng, nửa tháng tụng.

Giới nhỏ nhặt tạp nhạp: Chỉ cho các Thiên giới khác, ngoại trừ bốn việc (Ba-la-di), mười ba việc (Tăng tàn).

Khiến các Tỳ-kheo sinh nghi ngờ hối hận: (Ai nói như thế) thì phạm Ba-dạ-đề.

Khinh thường, chê trách: Có ba trường hợp: hoặc chê trách lúc chưa tụng; hoặc chê trách lúc đang tụng; hoặc chê trách lúc tụng xong.

Chê trách lúc chưa tụng: Trước khi tụng nói như sau: “Trưởng lão chớ có tụng các giới nhỏ nhặt ấy làm gì. Tôi muốn tụng xong cho thật nhanh”. Đó là chê trách khi chưa tụng.

Chê trách lúc đang tụng: Lúc thuyết giới nói như sau: “Trưởng lão

thuyết các giới nhỏ nhặt ấy làm gì, khiến cho các Tỳ-kheo nghi ngờ, hối hận”. Đó gọi là lúc đang tụng mà chê trách.

Chê trách lúc tụng xong: Lúc tụng xong liền nói như sau: “Vừa rồi thầy tụng chi các giới nhỏ nhặt ấy. Thầy tụng đầy đủ các giới làm chi khiến tôi ngồi lâu mỗi mệt muốn chết”. Đó gọi là chê trách khi tụng xong.

Chê trách lúc chưa tụng thì phạm tội Việt-tỳ-ni. Chê trách lúc đang tụng thì phạm tội Ba-dạ-đề. Chê trách lúc tụng xong thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối. Thế nên nói:

*“Vọng ngữ và chủng loại
Hai lối cùng khai lại
Không tịnh (nhân) và cú pháp
Hơn người (đặc quả) nói thô tội
Vị tình, khinh chê giới
Xong phân đầu Bạt-cừ”.*